

ASTRONOR DİNO

Samet Helvacier

Çizer: Tuğçe Yağcı

ÇAMLICA
ÇOCUK

özünde sevgi var

Çamlica Çocuk Yayınları / 437

Yayın Yönetmeni Adem Fidan

Yazan Samet Helvacier

Editör Mehmet Yıldız

Resimleyen Tuğçe Yağcı

Grafik Tasarım Hilmi Akgül

1. Baskı: Haziran 2025, İstanbul

ISBN 978-625-7841-69-6

Çamlica Çocuk Yayınları

Bağlar Mah. Mimar Sinan Cad. No: 54 Güneşli - Bağcılar / İstanbul

Tel: 0212 657 88 00

www.camlicacocuk.com - bilgi@camlicacocuk.com

T.C. Kültür Bakanlığı Yayıncılık Sertifika Numarası: 46592

Baskı

Çamlica Basım Yayın ve Tic. A.Ş.

Bağlar Mah. Mimar Sinan Cad. No: 54 Güneşli - Bağcılar / İstanbul

Tel: 0212 657 88 00 (pbx) - Faks: 0212 657 95 88

www.camlicabasim.com

ASTRONOR DiNO

Samet Helvacier

Çizer: Tuğçe Yağcı

Eski eski zamanlarda, diyarın çok ötesinde yalnız bir dinozor yaşıyordu. **Adı Dino'ydu.** Yeşil mi yeşil gövdesinin üzerinde pulları parıldardı. Sirtını kaplayan diken gibi görünen kemikler, onu zırh gibi korurdu. **Vahşi doğada onun gibi büyüğü yoktu.**

Öyle ki ağaçlara bile tepeden bakıyordu. Hem de ayakları yere basıyorken!

O kadar güçlüydü ki kuyruğunu çarptığı ne varsa yerle bir olurdu. Bu yüzden çoğu zaman yavaş ve dikkatli yürüyordu. Eğer bir tehlike fark ederse... İşte o zaman dikkatli olmasına hiç de gerek olmazdı.

Ailesinin, arkadaşlarının, kendi türünden tanıdığı kim varsa nesli tükenmişti. **Dünya üzerinde kalan son dinozordu.** Yapayalnızdı.

Dino'nun bildiği dünya hızla değişiyordu. Yeryüzünde büyük depremler oluyor, yanardağlar patlıyordu. **Fakat, Dino'nun yapacak daha çok işi vardı.**

Yıllardır hazırladığı uzay gemisinin parçalarını nihayet yerli yerince birleştirmişti. İçine sığabileceği büyüklükte olması için çok zaman harcamıştı. **Şimdi ise gitme vaktiydi! Keşfe çıkacak, yeni yerler bulup, yeni dostlar tanıyacaktı.** Yalnızlığını unutacaktı. En azından öyle olmasını umuyordu...

Bembeyaz tulumunu giymeye başladı. Önce kafasını içine soktu. Sırtındaki her bir kemik için öncesinde delik açmıştı. Fakat kuyruğunu ne yapıp ettiyse de giysisinden geçiremedi. Astronot

olmak ne zor diye düşündü. Üstelik daha uzaya bile çıkamadan...

En sonunda alt kısmını ağacın gövdesine sürte sürte yırttı. Hiçbir yerinin açıkta kalmasını istemiyordu. **Aklına bir fikir geldi.** Sahile doğru yürüyüp göze çarpan deniz kabuklarını seçerek yuvasına geri döndü. Kuyruğunu boydan boya deniz kabuklarıyla sardı.

Gemiye binip koltuğa oturdu. Yayıldıkça yayıldı. Daha önce defalarca deneme yaptığı için tedirgin değildi. Kendini emniyete alıp aleti çalıştırmak için önce sarı tuşa bastı. Motorun çalıştığını arkadan gelen seslerden anladığında yüzünde kocaman bir gülümseme oluştu. Şimdi yeşil tuş yanıp sönüyordu. Bu, geminin kalkışa hazır olduğuna işaretti. Yeşil tuşa bastı.

İşte oldu! Uzay gemisi yerden göğe doğru yükseliyordu.

